

Zápis

z obhajoby disertační práce pana Václava Nekvapila

konané dne 10.6.2013

téma práce: „Blízkovýchodní konflikt ve francouzském veřejném prostoru (2000-2010)“

Přítomní: dle prezenční listiny (Znoj, Barša, Bureš, Šimsa, Kocián)

Předseda komise p. **Milan Znoj** zahájil obhajobu a představil přítomným kandidáta.

Školitel **Pavel Barša** představil doktoranda a seznámil komisi s jeho dizertační prací. K práci samotné podotkl, že se jedná o inovativní text, který vnáší do českého prostředí nové téma. propojující Nekvapilův zájem o analýzu zahraniční politiky a antisemitismu. Barša práci považuje za zdařilou, splňující všechny formální náležitosti.

Kandidát **Václav Nekvapil** seznámil přítomné se svou dizertační prací. Kandidát shrnul základní cíl práce analyzovat a typologizovat daný diskurz ve zvoleném časovém úseku a ukázat, jak se diskurz odráží na praktické politice dvou prezidentů – Chiraca a Sarkozyho. Podle Nekvapila jsou rozdíly překvapivě malé, navzdory všeobecně sdíleným představám. Kandidát pojednal o čtyřech osách práce: 1) „nový antisemitismus“; 2) politika paměti; 3) otázky zahraniční politiky; 4) národní identita.

Hodnocení nepřítomných oponentů (**Maslowski, Perottino**) shrnuli členové komise, pánové **Martin Šimsa a Jan Bureš**.

Martin Šimsa shrnul Maslowského oponentský posudek. Vyzdvihl „příjemný styl“, hodnotovou neutralitu, znalost francouzského prostředí a širokou bibliografii. Pojednal též o hlavních kritických výtkách především jde, podle oponenta, o určitou tematickou nevyváženost, která se projevuje ve skutečnosti, že autor věnuje mnohem více prostoru Izraeli, než Palestině. Maslowski dále v posudku říká, že metodologicky se nejedná o deklarovanou „kritickou“ diskurzivní analýzu, nýbrž o „klasickou“ diskurzivní analýzu.

Maslowski práci doporučil k obhajobě.

Jan Bureš shrnul hlavní body Perottinova posudku. Hlavní výtka Perottina se vztahuje ke třem ideálním typům, ke kterým Nekvapil ve své práci došel. Domnívá se též, že „teze“ práce nekorespondují s jejím obsahem. Podle Perottina bývalo by bylo žádoucí Nekvapilovu typologii „zjemnit“. Formálně je práce přijatelná, s výhradami ji doporučil k obhajobě.

Kandidát **Václav Nekvapil** následně reagoval na oponentské posudky.

K Perottinovi: V otázce problematiky „tezí“ řekl, že tyto teze jsou širší, než záběr práce. Zdůrazňuje však, že cíle práce jsou definovány na jiném místě v textu. Inkriminovaná část je spíše předmlouvou, nikoliv metodologickým úvodem.

K Maslowskému: Nekvapil reagoval na „nevyváženost“ tím, že cílem práce je zabývat se židovskou otázkou. Palestina je podtématem, což je ale z formulace tématu jasně zřetelné. Výtku ohledně „kritické“ diskurzivní analýzy přijal s tím, že se jedná o „klasickou“ analýzu.

Následně **Milan Znoj** otevřel diskusi.

Pavel Barša se pozastavil nad některými body „zdrucujícího“ posudku Perottina. Především říká, že se jeho výtky netýkají přímo jádra práce. Taktéž pojednal o kritice Nekvapilovy typologie. Metoda tvorby ideálních typů nepředpokládá, že dané tři body budou v souladu s realitou! Barša se tedy staví za výstupy dizertace.

Vyhlášení výsledku tajného hlasování:

Komise navrhla udělit titul doktor (Ph.D.)

Zapsal: Martin Štefek

Podpis předsedy komise: